

forekommer mig, at denne radikale stærke Fornyelse, der blev foretaget i Fjor af den daværende Landbrugsminister, har vist sig i alt Fald for Øjeblikket at bidrage til baade at forøge Udgiften og at forsinke Arbejdet i denne Sag.

Endelig har jeg et Spørgsmaal, som jeg gerne vil rette til den højtærede Landbrugsminister. Ved at se paa Budgettet finder jeg under II. A. 1 d opført et Beløb paa 12,000 Kr. til jyske Husmandsforeninger. Nu er jeg slet ikke misundelig paa de jyske Husmandsforeninger, men jeg finder ikke noget tilsvarende Bidrag til Husmandsforeningerne hverken paa Fyn eller de andre Øer. Jeg vil derfor tillade mig at spørge, hvordan dette Bidrag er fremkommet, og hvad Grunden er til, at de jyske Husmandsforeninger skulle have dette Tilskud frem for Øernes Husmandsforeninger. Det er ikke nogen som helst Bebrejdelse til den højtærede Landbrugsminister, thi jeg har af ældre Medlemmer erfaret, at det er en Bevilling, der har staaet i mange Aar, men da der ikke i Anmærkningerne er nogen som helst Oplysning derom, forekommer det mig, det kunde være godt nok at vide, hvorledes dette Tilskud egentlig er kommet, og jeg vil da rette den Henstilling, om der ikke kunde være nogen Rimelighed for, at der af dette Beløb, som det ikke er min Hensigt at foreslaa strøget, kunde tilflyde Øernes Husmandsforeninger en forholdsvist Part.

Jeg vil dernæst gerne gøre et Par Bemærkninger om Tiendeafløsningen, som adskillige ærede Talere allerede have talt om. Jeg skal slet ikke komme ind paa at forsvare Tiendelovens Retfærdighed. Jeg ved jo, den er en Torn i Øjet paa alle undtagen Tiendeyderne, og jeg skal ikke nægte, at det er en stor Afgift, Statens andre Borgere maa give til Afløsning af Tienden, men nu have vi jo Loven, og naar vi have Loven, ville alle de, der komme ind under den, selvfølgelig gerne have den samme Retfærdighed. Nu ved jeg meget vel, at det bestemmes i Loven, at Afløsningen skal finde Sted successive, at den tog sin Begyndelse den 1. Januar 1908, og at der skulde finde Lodtrækning Sted mellem Kommunerne indenfor de enkelte Tiendekredse. Nu forekommer det mig ligesom andre ærede Talere, at det gaar noget langsomt, og jeg har hørt sige, at der endnu vil gaa 5 Aar, inden den sidste Tiende kan blive afløst; der er gaaet 3, og det bliver altsaa en 8aarig Periode. Men det forekommer mig, at der herved sker de sidste en ikke saa ganske lille Uret ved, at de komme 8 Aar

bagefter. Dersom man for Eks. tænker sig en Tiendeyder, der har en Tiendeudgift af 100 Kr. aarlig, skal der jo indbetales til Tiendebanken 25 Gange 1 Aars Afgift. Af de $\frac{7}{25}$ Staten tilskylder, udgør Rentegodtgørelsen altsaa 28 Kr. aarlig; i 8 Aar vil det blive 224 Kr. til Gunst for den Mand, der bor i en af de Kommuner, der først ere komne med, fremfor den, der kommer i det sidste Aar. Det forekommer mig at være en uheldig Bestemmelse; der er maaske intet at gøre ved det, men jeg synes, det burde have været saaledes, at de fik denne Godtgørelse samtidig, og dèr er absolut en Uretfærdighed. Jeg ved ikke, om den højtærede Landbrugsminister kan tænke sig nogen Udvej til at udligne dette, retfærdigt synes det ikke at være.

Da jeg ser, at Klokken snart er 11, skal jeg fatte mig kort, men jeg vil dog gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang), som i Gaar vilde være Vejleder for Landmændene. Jeg vil sige, at det er noget, ja, jeg kan sige, glædeligt nyt, at et æret Medlem af Socialdemokratiet begynder at tage sig med Interesse af Landbrugerne. Det plejer man ikke at høre fra den Side, tværtimod høre vi jo undertiden, at de ærede Socialdemokrater ere temmelig stærke i deres Udtalelser overfor disse Gaardmænd og andre større Landbrugere, som de mene ere nogle rene Krosuser, der sidde og mæske sig med Arbejdernes Sved. Jeg skal ikke citere de stærke Udtalelser, vi undertiden kunne læse i deres Blade om, hvad Bønderne bestille netop nu i denne Tid efter Høsten; det er der jo saa mange krasse Udtalelser om. Jeg vil blot sige, at det ærede Medlems Udtalelser i Gaar vare af en Videnskabsmands Udtalelser at være byggede paa lidt for løst et Grundlag, og Landmændene ville neppe være særlig lyd-høre overfor de Tal, der dèr kom frem, og som vare byggede paa nogle Artikler i „Ugeskrift for Landmænd“. Det er jo en Grosserer her i København, der begyndte med at oplyse, at for hver Tusind Pund Mælk, man trak ud af Køernes Yvere, trak man Tusinder ud af Lommerne paa de danske Landmænd — saadan omtrent lyder vistnok Hovedsætningen. Men jeg tror ikke, at dette er rigtigt. De Tal, som det ærede Medlem har anført, støtter han paa Beregninger, fremsatte i „Ugeskrift for Landmænd“ af en Konsulent Kjerulf-Petersen. Men jeg vil hævde, at de Regnskaber, de ere byggede paa, slet ikke ere Gennemsnitsregnskaber, men staa under Gennemsnittet. Den ene Besætning har